

Operativni menadžment

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Ekonomski fakultet, Srpsko Sarajevo

UVOD

Menadžment je proces upravljanja preko ili pomoću drugih ljudi, pa stoga možemo reći da menadžment možemo posmatrati kao:

Vještinu upravljanja;

Teoriju upravljanja;

Upravljačku strukturu.

U zavisnosti od problema koji treba da se riješe i odluka koje treba donijeti, razlikujemo dvije vrste menadžmenta:

Operativni menadžment i

Strategijski menadžment.

Operativni menadžment je orijentisan ka rješavanju brojnih operativnih problema i donošenja brojnih takvih odluka; o nabavci određenih inputa (sirovina, energije, materijala), nesmetanom funkcionisanju organizacije, normalnom obavljanju poslova, proizvodnji roba i usluga...

Strategijski menadžeri donose potpuno drugačije odluke od operativnih, koji su više orijentisane ka organizaciji, strategijske su kombinacija internog i eksternog okruženja. Kada se govori o strategijskim odlukama uglavnom se misli na strategijsko upravljanje.

OPERATIVNI MENADŽMENT, SUSTINA I ZNAČAJ

Samo nekoliko godina unaprijed, proizvodni menadžment je proučavan isključivo u vezi sa fabričkim ambijentom. Danas se proširilo polje proizvodnog i operativnog menadžmenta na sve organizacije, uključujući: banke, bolnice, škole i državne agencije.

Operativni menadžment uključuje menadžere na nivou poslovnih funkcija i organizacionih konfiguracija preduzeća. Njihove upravljačke aktivnosti se sastoje u transformisanju strateških ciljeva u operativne ciljeve i zadatke. Konfiguracija infrastrukture je problem uskadivanja fizičkog kapitala kompanije sa operativnim zahtjevima.

Operativni zahtjevi, međutim, nisu fiksirani, oni zavise od strateških ciljeva kompanije. Svrha operativne strategije se formulise kroz visok nivo lanca vrijednosti.

Sa utvrđenim strateškim prioritetima, visoki nivo aktivnosti kroz lanac vrijednosti se prevodi u skup principa kojima se definiše kako će kompanija konkurisati posredstvom svojih operativnih aktivnosti. Ti principi predstavljaju osnovu za definisanje operativnih ciljeva i zadataka za sve dijelove infrastrukture.

Dobijanjem ovih ciljeva, menadžeri mogu procijeniti da li je tekuća dispozicija fizičkog kapitala konzistentna sa strateškim ciljevima kompanije. Za fabriku je bitno da li je fabrički raspored konzistentan sa strateškim ciljem kratkoročnog vremenskog ciklusa, a za banku da li su kontrolni procesi prema vrsti komercijalne usluge ili je kontrola obrade još postavljena slično stila fabrikovanja papirologije i minimiziranja troška po preduzeću.

Proizvodni i operativni menadžment su aplikacija cilja, kojim se posebnim kvantitativnim tehnikama i metodama planiranja i poslovanja bilo kog poslovnog sistema, transformišu inputi u željene outpute. Većina ovih tehnika i metoda su jednako prihvatljive za proizvodnu i uslužnu industriju.

Tradicionalne tehnike su:

grafičke metode,

principi ekonomije pokreta,

mjerenje rada, izbor položaja,

fizički raspored opreme/postrojenja,

kontrola održavanja i krive učenja.

IZGRADNJA OPERATIVNE STRATEGIJE

Logika izgradnje operativne strategije je na prvi pogled jednostavna. Korporacijski ciljevi i mjere visokog nivoa se postavljaju u potebom uravnoteženog bilansa rezultata, koji za uzvrat pokreće definiciju lanca vrijednosti visokog nivoa, ovaj pokreće izbor ključnih zahtjeva performanse kao što su vrijeme ciklusa, trosak, brzo reagovanje, usluga, linija proizvoda i kvalitet. Ovi posljednji su pokretaci operativne strategije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com